

PUNTS DESTACATS EN LA COMPARATIVA PROJECTE DE LLEI DE RACIONALITZACIÓ I SOSTENIBILITAT LOCAL - PROJECTE DE LLEI DE GOVERNOS LOCALS

1. ORGANITZACIÓ TERRITORIAL LOCAL.....	2
2. COMPETÈNCIES DELS ENS LOCALS.....	2
3. SERVEIS.....	4
4. ESTÀNDARDS DE QUALITAT VS. COST EFECTIU DELS SERVEIS.....	4
5. LA DELEGACIÓ DE L'EXERCICI DE LES COMPETÈNCIES.....	6
6. DIPUTACIONS VS. VEGUERIES I COMARQUES.....	7
7. CONVENIS I CONSORCIS.....	8
8. FUSIONS DE MUNICIPIS.....	9
9. RETRIBUCIONS DELS REPRESENTANTS LOCALS.....	9

Aquest document fa una comparativa dels punts més divergents entre el Projecte de llei de racionalització i sostenibilitat local que el Consell de Ministres ha aprovat remetre a les Corts Generals per a la seva tramitació parlamentària, en data 26/7/2013 (ARSAL d'ara endavant) i el Projecte de llei de governs locals de Catalunya que el Govern de la Generalitat ha aprovat remetre al Parlament de Catalunya per a la seva tramitació parlamentària, en data 30/7/2013 (LGLC d'ara endavant).

Cal tenir en compte que la intenció de l'ARSAL és principalment modificar la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL d'ara endavant) i el Text refós de la llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, mentre que la LGLC té per objecte regular el sistema de govern local de Catalunya, les competències locals i les seves diferents modalitats d'exercici així com les relacions que es poden establir entre els diferents nivells de govern local i entre aquests i la Generalitat, sabent que la seva DF 2a preveu que s'autoritza al Govern per refondre en el termini d'1 any, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, i en un únic text, les disposicions legals vigents en matèria de règim local, que inclourà l'harmonització i tindrà la denominació de "Codi de dret local de Catalunya".

En aquest document ens centrem en les modificacions que fa l'ARSAL respecte la LRBRL en comparació amb el LGLC, per la qual cosa quan en aquest document ens estem referint a l'ARSAL, cal entendre que el que volem constatar és la modificació que sobre la LRBRL fa aquest projecte de llei.

Tarragona, 28 d'agost de 2013

Isabel Toribio Cazorla
 Miquel Díez Rodríguez

Secretaria Intervenció Municipal
 Servei d'Assistència Municipal
 Diputació de Tarragona

1. ORGANITZACIÓ TERRITORIAL LOCAL

La LGLC contempla a l'art. 12 que els municipis i les vegueries (o les diputacions mentre no es constitueixin el consell de vegueries, segons la DF 4a) són els ens locals bàsics en què s'estructura l'organització territorial de Catalunya.

D'altra banda, la LGLC estableix que les comarques són ens locals que complementen l'organització bàsica del govern local (art. 13), la qual cosa respecta l'ARSAL a la DA 5a, quan diu que "Es respecta l'organització comarcal de les Comunitats Autònomes que ho prevegin als Estatuts".

Per la seva banda, la modificació que l'ARSAL fa de la LRBRL (art. 3.2) implica que, a més del municipi, la província i la illa, gaudiran de la condició d'entitats locals les comarques, les Àrees Metropolitanas i les Mancomunitats de Municipis.

Cal dir que l'ARSAL incorpora en el text de la LRBRL l'expressió genèrica de "Diputacions o entitats equivalents", cosa que dona cobertura a les vegueries contemplades a la LGLC.

Finalment, la LGLC entén les entitats municipals descentralitzades com a ens locals amb personalitat jurídica (arts. 41 a 45), mentre que l'ARSAL concep aquestes a l'art. 24.bis de forma diferent a com ho fa fins ara la normativa de règim local. L'ARSAL entén que són àmbits territorials inferiors al municipi sense personalitat jurídica (llevat de determinades excepcions previstes a les disposicions transitòries en relació amb les entitats menors anteriors a l'entrada en vigor de la norma).

No obstant, la DT 4a de l'ARSAL preveu que les entitats d'àmbit territorial inferior al municipi existents en el moment de l'entrada en vigor de la llei mantindran la seva personalitat jurídica, si bé, en el termini de 3 mesos hauran de presentar els seus comptes davant els òrgans corresponents de l'Estat i Comunitat Autònoma per tal de no incórrer en causa de dissolució. La no presentació serà causa de dissolució que haurà de ser acordada per la Comunitat Autònoma, que podrà determinar el seu manteniment com a forma d'organització desconcentrada. Igualment mantindran la personalitat jurídica els nuclis de població que abans de l'1 de gener de 2013 haguessin iniciat el procediment de constitució.

2. COMPETÈNCIES DELS ENS LOCALS.

Mentre que la LGLC elabora un llistat de les competències que corresponen als ens locals, en el seu conjunt, l'ARSAL no el fa, si no que detalla directament les competències que pot dur a terme cadascun d'ells.

Com a punts a destacar, indicar que, per exemple, la LGLC exclou com a competència municipal prevenció i extinció d'incendis (art. 27), que passa a ser competència de la vegueria (l'art. 65 LGLC parla únicament de prevenció d'incendis) mentre que l'ARSAL la contempla expressament com a competència municipal (art. 25.2). Cal dir, però, que aquesta competència concretament, mentre no es constitueixin els consells de vegueria, l'exerciran com a competència pròpia els municipis (DT 4a LGLC).

En general, la redacció que fa la LGLC de les competències pròpies municipals és diferent a la que fa l'ARSAL, si bé l'esperit del redactat és similar. No obstant això, la LGLC preveu per als municipis competències que no inclou l'ARSAL, com ara:

- defensa d'usuaris i consumidors
- control d'aliments i begudes
- participació en la gestió de l'atenció primària de la salut
- prestació de serveis socials i promoció i reinserció socials (l'ARSAL ho limita a l'avaluació i informació de situacions de necessitat social i atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social)
- promoció de tot tipus d'activitats econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turística i el foment de l'ocupació
- la regulació de l'establiment d'infraestructures de telecomunicacions i prestació de serveis de telecomunicacions
- la regulació, gestió i vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya

I també cal tenir en compte que preveu la conservació de camins i vies rurals que transcorrin per més d'un terme municipal com a competència de les vegueries (art. 65 LGLC), però que, igual que s'ha dit abans, la DT 4a diu que mentre no es constitueixin els consells de vegueria, les exerciran com a competència pròpia els municipis.

A banda, l'ARSAL preveu que les competències pròpies municipals hauran de ser determinades per llei (com ja es diu actualment a la LRBRL), però la novetat, i que no preveu la LGLC, és que aquesta llei haurà d'anar acompanyada d'una memòria que reflecteixi l'impacte sobre els recursos financers de les administracions afectades i el compliment de l'estabilitat econòmica i d'un informe del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, que serà qui acreditarà els criteris assenyalats.

L'ARSAL suprimeix expressament el contingut de l'article 28 de la LRBRL, relatiu a les activitats complementaries dels municipis (anomenades competències impròpies). No obstant això, l'article 7.4 modificat per aquesta llei preveu per a tots els ens locals la possibilitat d'exercir competències distintes a les pròpies i a les atribuïdes per delegació quan es compleixi amb la sostenibilitat financera i no existeixi duplictat, en els termes previstos per la normativa estatal i de la Comunitat Autònoma. Caldrà veure quines competències són exactament aquestes. En canvi, l'art. 19 LGLC segueix mantenint aquesta possibilitat amb determinades condicions:

- a) quan l'activitat o servei contribueixi a satisfer una necessitat dels veïns.
- b) quan l'activitat o servei no estigui atribuïda expressament per llei a una altra administració pública.
- c) quan disposi de suficiència financera per promoure l'activitat o prestar el servei.
- d) quan tingui garantida la prestació dels serveis mínims obligatoris que per llei li corresponen.

I sempre que la implantació de l'activitat o del servei no comprometi en cap cas l'exercici de les competències pròpies de l'ens local, quedant garantida la sostenibilitat financera del seu exercici, així com el compliment del principi d'eficiència.

Amb caràcter general, la LGLC potencia el paper de les comarques i l'ARSAL el de les diputacions provincials, a qui l'atorga noves competències a l'article 36, destacant la relativa al seguiment del cost efectiu dels serveis prestats pels municipis. Per la seva importància, a l'apartat 6 d'aquest document es desenvolupa el paper de les diputacions versus les vegueries i les comarques.

3. SERVEIS

Les diferències dels serveis mínims establerts a l'ARSAL, que modifica l'art. 26 de la LRBRL i la LGLC són les següents:

- per a tots els municipis: l'ARSAL no preveu el control d'aliments i begudes i la LGLC sí.
- per a municipis de més de 5.000 habitants: l'ARSAL preveu el tractament de residus i la LGLC no.
- per a municipis de més de 20.000 habitants: l'ARSAL preveu l'avaluació i informació de situacions de necessitat social i l'atenció immediata a persones en situació o risc d'exclusió social, mentre que la LGLC diu prestació de serveis socials.
- per a municipis de més de 30.000 habitants: tal i com ja estableix la normativa catalana actual, la LGLC preveu aquest tram de població que la normativa estatal no ha regulat mai, i com a servei a prestar la LGLC preveu el de lectura pública de forma descentralitzada, d'acord amb el mapa de lectura pública.
- per a municipis de més de 50.000 habitants: igualment, ja previst a la normativa catalana actual, la LGLC contempla, a més, el servei de transport adaptat que cobreixi les necessitat de desplaçament de persones amb mobilitat reduïda.

4. ESTÀNDARDS DE QUALITAT VS. COST EFECTIU DELS SERVEIS

Cal destacar que fins juliol 2013 la tramitació de les dues normes (ARSAL i LGLC) ha seguit, en major o menor mesura, la mateixa filosofia envers la prestació i assumpció per part de les Diputacions dels serveis mínims dels Ajuntaments. La versió de l'ARSAL aprovada pel Consell Ministres i que es troba actualment en tramitació parlamentària, va canviar el criteri a darrera hora l'esperit del text i ha adoptat un marc diferent al seguit fins aquell moment.

Per entendre-ho, direm que el projecte de LGLC aprovat finalment es fonamenta en el concepte dels "estàndards de qualitat" en la prestació dels serveis mínims (concepte bastant similar al de "cost estàndard" que preveia l'ARSAL en les versions anteriors a l'aprovada). Per la LGLC, si el municipi no compleix els estàndards de qualitat en la prestació dels seus serveis (que es fixaran normativament), d'acord amb els principis de sostenibilitat financera i eficiència, la comarca, preferentment segons el seu art. 33, o si s'escau l'àrea metropolitana o la vegueria poden assumir aquesta prestació. D'altra banda, pels avantprojectes de l'ARSAL anteriors a juliol 2013, si els municipis de menys de 20.000 habitants no complien el "cost estàndard" en la prestació dels seus serveis mínims, les Diputacions n'assumien la seva prestació.

En canvi, en el projecte de l'ARSAL finalment aprovat pel Consell de Ministres, s'ha modificat el criteri considerablement, doncs desapareix tota la regulació que es feia del "cost estàndard". Ara, el nou redactat introdueix un nou concepte que és el "cost

efectiu” però que juga de forma diferent. En el nou redactat es reserva directament a les Diputacions provincials la coordinació de la prestació d’un llistat de serveis mínims en els municipis de menys de 20.000 habitants”:

- recollida de residus
- neteja viària
- abastament domiciliari d’aigua potable
- accés als nuclis de població
- pavimentació de vies i tractament de residus

La Diputació, amb la conformitat del municipi afectat, ha de ser qui proposi al Ministeri d’Hisenda i Administracions Públiques la forma de prestació, ja sigui directa per la pròpia Diputació o implantant fórmules de gestió compartida via consorcis, mancomunitats o altres fórmules, i serà el Ministeri qui decidirà. Per a reduir el “cost efectiu” dels serveis el Ministeri haurà de comptar per decidir amb un informe preceptiu de la Comunitat Autònoma, si és qui exerceix la tutela financera. El cost de la prestació del servei serà repercutit per la Diputació als municipis i si es financen amb taxes, aquestes es destinaran a la Diputació. Si la Diputació acredita en un informe, a petició del municipi, que aquest pot prestar els serveis a un cost inferior que la Diputació, el municipi podrà assumir la prestació i coordinació del servei.

El text no entra a analitzar què passarà en cas que els municipis no donin la seva conformitat a la Diputació en quant a la proposta de forma de prestació.

El que fa ara l’ARSAL, com hem dit, és oblidar-se del “cost estàndard” i introduir el concepte de “cost efectiu”. Tots els ens locals hauran de calcular, abans de l’1 de novembre de cada any, el “cost efectiu” dels serveis que prestin, partint de les dades de la liquidació del pressupost general, i en el seu cas, dels comptes anuals aprovats de les seves entitats vinculades o dependents, de l’exercici immediat anterior (afegeix l’art. 116.ter a la LRBRL). El càlcul tindrà en compte els costos reals directes i indirectes, i els seus criteris de càlcul vindran desplegats per Ordre ministerial. Els “costs efectius” seran publicats pel Ministeri.

A més, l’ARSAL modifica les competències de les Diputacions de l’article 36 de la LRBRL, incorporant la de seguiment del cost efectiu dels serveis prestats pels municipis de la seva província (aquí sí que són tots i no tant sols els de menys de 20.000 habitants). Així, si la Diputació detecta que aquests costos són superiors als serveis coordinats o prestats per ella, oferirà als municipis la seva col·laboració per dur a terme una gestió coordinada més eficient dels serveis que permeti reduir els costos (si bé, com hem dit, en el cas dels de menys de 20.000 habitants el paper de la Diputació va molt més enllà). També aquest article, al seu apartat 2.a) estableix que si la Diputació detecta que els costos efectius dels serveis prestats pels municipis (un altre cop tots) són superiors als coordinats o prestats per ella, inclourà en el seu pla provincial fórmules de prestació unificada o supramunicipal per a reduir-los.

Així doncs, la redacció dels dos projectes de llei: LGLC i ARSAL es distancien i caldrà veure com encaixen les dues regulacions en cas que esdevinguin llei amb el redactat actualment aprovat.

5. LA DELEGACIÓ DE L'EXERCICI DE LES COMPETÈNCIES

L'ARSAL preveu la possibilitat que l'Estat i la Comunitat Autònoma puguin delegar l'exercici de les competències que es relacionen en qualsevol municipi, determinant-ne l'abast, el contingut, les condicions i la seva durada, que no podrà ser inferior a 5 anys. Haurà d'anar acompanyada d'una memòria econòmica i es farà amb l'objecte d'evitar duplicitats administratives, millorar la transparència dels serveis públics i el servei a la ciutadania i, en general, contribuir als processos de racionalització administrativa, generant un estalvi net de recursos:

- a) Vigilància i control de la contaminació ambiental.
- b) Protecció del medi natural.
- c) Prestació dels serveis socials i promoció de la igualtat d'oportunitats.
- d) Conservació o manteniment de centres sanitaris assistencials de titularitat de la Comunitat Autònoma.
- e) Creació, manteniment i gestió de les escoles infantils d'educació de titularitat pública de primer cicle d'educació infantil.
- f) Realització d'activitats complementàries en els centres docents.
- g) Gestió d'instal·lacions culturals de titularitat de la Comunitat Autònoma o de l'Estat, amb estricta subjecció a l'abast i condicions que deriven de l'article 149.1.28 de la Constitució Espanyola.
- h) Gestió de les instal·lacions esportives de titularitat de la Comunitat Autònoma o de l'Estat, incloent les situades en els centres docents quan s'utilitzin fora de l'horari lectiu.
- i) Inspecció i sanció d'establiments i activitats comercials.
- j) Promoció i gestió turística.
- k) Comunicació, autorització, inspecció i sanció dels espectacles públics.
- l) Liquidació i recaptació de tributs propis de la Comunitat Autònoma o de l'Estat.
- m) Inscripció d'associacions, empreses o entitats en els registres administratius de la Comunitat Autònoma o de l'Administració de l'Estat.
- n) Gestió d'oficines unificades d'informació i tramitació administrativa.
- o) Cooperació amb l'Administració educativa a través dels centres associats de la Universitat Nacional d'Educació a Distància.

De fet, el propi article 27, que segueix a l'article que enumera els serveis mínims, el 26, barreja la possibilitat de delegació per part de l'Estat i la Comunitat Autònoma de l'exercici de la competència i del servei (art. 27.1 i 27.4).

Per la seva banda, la LGLC (art. 20) regula la delegació de l'exercici de les competències en disposar que la Generalitat pot delegar-les en les comarques i en les vegueries així com en els municipis, però en aquest darrer cas han de ser de més de 20.000 habitants.

Igualment preveu que les vegueries poden delegar les seves competències en municipis i comarques, així com que els municipis poden delegar l'exercici de les competències envers les comarques.

Sobta que en quant a les vegueries, es digui que es deleguen les competències i no el seu exercici, si bé desconexem quina és la intenció del legislador.

Respecte els serveis mínims i obligatoris, i per a tots els municipis incomplidors dels “estàndards mínims de qualitat”, la LGLC preveu la possibilitat d’atribuir la gestió dels serveis a la comarca, preferentment segons l’art. 33, o si s’escau a l’àrea metropolitana o a la vegueria.

Igualment, normativament es desenvoluparà el procediment per a l’establiment de la prestació comarcal, metropolitana o veguerial dels serveis mínims obligatoris, que inclourà els criteris i la forma per determinar l’ens local supramunicipal que s’ha de fer càrrec de la prestació, el qual haurà de prestar els serveis mínims mitjançant una de les fórmules de gestió previstes a la legislació de règim local.

Malgrat això, el 33 dona preferència per a la prestació dels serveis mínims a la comarca o, en el seu cas, l’àrea metropolitana, llevat que es justifiqui fer-ho a la vegueria, cas en que igualment es podrà delegar a la comarca o àrea metropolitana.

L’ARSAL, a més de l’article 27 dalt comentat, i tot i que no sigui delegació competencial, regula a l’article 26, tal i com hem vist a l’apartat anterior, la coordinació per part de les Diputacions de determinats serveis mínims de menys de 20.000 habitants (recollida de residus, neteja viària, abastament domiciliari d’aigua potable, accés a nucli de població i pavimentació de les vies i tractament de residus).

6. DIPUTACIONS VS. VEGUERIES I COMARQUES

L’ARSAL preveu en tot el seu articulat l’expressió “les diputacions o entitat equivalent”, la qual cosa hem d’entendre que inclou les vegueries, mentre que la seva DA 5a diu que s’aplicarà respectant l’organització comarcal dels estatuts d’autonomia.

Ara be, l’ARSAL reforça en el seu articulat el paper de les diputacions, no tant sols perquè li confereix noves competències de l’art. 36, si no també perquè és la que coordinarà per a tots els municipis amb població inferior a 20.000 habitants la prestació de determinats serveis mínims (els de l’art. 26.2). I aquesta coordinació implica ser l’ens que proposarà al MINHAP, amb la conformitat del municipi afectat, la forma de prestació dels serveis.

Així, aquestes noves competències són, en seguiment del cost efectiu dels serveis prestats pels municipis:

- c) ... el foment, o si escau, coordinació, de la prestació unificada de serveis dels municipis del seu respectiu àmbit territorial.
- d) L’exercici de funcions de coordinació en els casos previstos en l’article 116 bis (referit al pla econòmic financer).
- e) La prestació dels serveis de gestió de la recaptació tributària, en període voluntari i executiu, i de serveis de suport a la gestió financera dels municipis amb població inferior a 20.000 habitants.
- f) La prestació dels serveis d’Administració electrònica i la contractació centralitzada en els municipis amb població inferior a 20.000 habitants.
- g) El seguiment dels costos efectius dels serveis prestats pels municipis de la seva província. Quan la Diputació detecti que aquests costos són superiors als dels serveis coordinats o prestats per ella, oferirà als municipis la seva

col·laboració per a una gestió coordinada més eficient dels serveis que permeti reduir aquests costos.

Per la seva banda, la LGLC reforça el paper de la comarca, ens encarregat de prestar els serveis de caràcter supramunicipal amb preferència a la resta dels que contempla, que són l'àrea metropolitana i les vegueries. Cal dir, pel que fa a les vegueries, que també es preveu per a elles la prestació de competències, tant de caràcter d'assistència supramunicipal, com d'altres. En aquest sentit, la pròpia LGLC estableix que els consells de vegueria es constituïran quan es compleixin les condicions previstes en la DT 1a de la Llei 30/2010, de 3 d'agost, de vegueries, moment en el que substituiran les diputacions provincials, cosa que fa que les competències en matèria d'assistència supramunicipal siguin encara de les diputacions, i la resta, com preveu la DT 4a, les exerciran com a competències pròpies, els municipis. Aquestes darreres són:

- d) El foment de les polítiques d'acolliment d'immigrants.
- e) La prevenció d'incendis.
- f) La conservació de camins i vies rurals que transcorrin per més d'un terme municipal.
- g) El tractament de residus i el tractament d'aigües residuals.
- h) Aquelles competències que li atribueixin expressament les lleis.

7. CONVENIS I CONSORCIS

L'ARSAL preveu la possibilitat que les Administracions locals i la de l'Estat i Comunitats Autònomes cooperin, en la prestació de serveis locals i en assumptes d'interès comú, preferentment per via de convenis, o de consorcis. En tot cas, la seva subscripció podrà fer-se sempre que es millori l'eficiència de la gestió pública, s'eliminin duplicitats administratives i es compleixi amb els principis d'estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera.

L'art. 57.3 de la LRBRL, en la redacció donada per l'ARSAL, estableix que la constitució dels consorcis únicament pot ser si es verifica que no es posa en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la Hisenda Local de que es tracti, i si no és possible cooperar via conveni, la qual cosa va en la mateixa línia que l'art. 77 del LGLC, que estableix que el sistema ordinari de cooperació interadministrativa voluntària és el conveni entre les administracions interessades. Aquesta darrera afegeix que el Pla director d'inversions locals de Catalunya (en el qual s'integra el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya) és l'instrument bàsic de la cooperació econòmica per a la realització d'obres i serveis d'àmbit municipal.

L'ARSAL preveu a la DA 9a que els convenis i acords interadministratius en general que financin qualsevol competència distinta a les pròpies o delegades s'han d'adaptar a aquesta llei en el termini de 6 mesos. Respecte els consorcis es regula amb detall el seu règim jurídic, incloent una nova DA, la 20a, a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les Administracions Públiques i del procediment administratiu comú, així com un doble règim (a la DA 13a i 14a) per aquells constituïts abans de l'entrada en vigor de la llei que prestin serveis mínims o que compleixin determinats requisits com no haver rebut subvencions públiques en els 5 exercicis anteriors. Aquests consorcis es regiran per la normativa anterior (menys estricta) i la resta de consorcis

es regiran per la nova (més estricta). No obstant això, la DT 6a sembla que contradia això, doncs preveu de forma genèrica que tots els consorcis creats en el moment de l'entrada en vigor de la Llei s'han d'adaptar al que aquí s'estableix en el termini de 5 mesos.

Per la seva banda, la LGLC, en regular els consorcis, es limita a establir, en els mateixos termes que fa l'ARSAL i la normativa de règim local actual, entre qui es poden establir els consorcis, però especifica que la seva creació no pot tenir com a objecte activitats, obres o serveis gestionats en l'àmbit comarcal, previstos en el pla d'actuació comarcal o que afectin competències atribuïdes a una àrea metropolitana. Per altra banda, i segons la LGLC cal dir que per tal de crear un consorci, farà falta informe preceptiu de la Generalitat de Catalunya, i no es podrà constituir si l'informe de la Generalitat determina que no es poden complir els requisits.

Per això, mateix, la LGLC preveu que en el termini de 2 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'hauran de dissoldre els consorcis que tinguin com objecte activitats, obres, o serveis gestionats en l'àmbit comarcal o previstos en el pla o plans d'actuació comarcal de la comarca o comarques de que formin part els municipis integrants del consorci. I el mateix quan les causes indicades esdevinguin de forma sobrevinguda amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

8. FUSIONS DE MUNICIPIS

Tant l'ARSAL com la LGLC aposten clarament per la fusió de municipis. En el cas de la LGLC especifica que s'adreçarà especialment als municipis de menys població que objectivament no disposin de les condicions necessàries per prestar els seus serveis mínims i obligatoris d'acord amb les exigències dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, eficiència i qualitat mínima dels serveis, mentre que l'ARSAL disposa que la fusió serà amb independència de la població en municipis confrontants dins de la mateixa província. Segons l'ARSAL la fusió ha d'estar vigent un mínim de 10 anys i l'acord de fusió i tots els que es derivin d'aquest s'adoptaran per majoria simple.

9. RETRIBUCIONS DELS REPRESENTANTS LOCALS

L'ARSAL disposa a l'article 75.bis que els membres de les Corporacions locals seran retribuïts per l'exercici del seu càrrec segons es determini, cada any, en els pressupostos generals de l'Estat, atenent a la naturalesa de la Corporació local i a la població i segons una taula que incorpora; mentre que la LGLC diu a l'article 89 que les retribucions dels representants locals seran determinades segons els límits màxims que fixi anualment la Llei de pressupostos de la Generalitat, que atén a criteris com el tipus d'ens local, la seva població, les seves circumstàncies econòmiques, capacitat financera i tasques i funcions assignades al representant local.

Altament la LGLC indica que la percepció en règim de dedicació exclusiva o parcial amb càrrec als pressupostos d'uns ens locals serà incompatible amb la percepció de drets d'assistència als òrgans col·legiats de la pròpia entitat o dels seus organismes dependents o adscrits. Ara bé, sí que es preveu la possibilitat de tenir drets d'assistència a òrgans col·legiats d'altres administracions o organismes fins a un màxim d'un 30% de les retribucions que correspongui a la dedicació exclusiva de l'ens

de procedència, la qual cosa contravé el disposat amb caràcter general a l'article 1 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques i que afirma, amb caràcter general, que llevat de les excepcions previstes en la pròpia norma, no es podrà percebre més d'una remuneració amb càrrec als pressupostos de les administracions públiques i dels organismes dependents.